

Зарозумілість

Є в нас у всіх хоробрість й смілість,
Й лякливість, й страх майже у в всіх,
Та гірша з вад – зарозумілість,
Хто з нею й в ній - в тім смертний гріх!

І не попівський гріх, церковний,
А дійсний перед Богом гріх,
В зарозумілості хто в повній -
В нім й з ним не бачити успіх

В життях у всіх, земних й надземних,
В тім пиха лиш, гординя й зло.
Такі всі й всюди нищать землю,
В тім й з тим нам втратити й чоло

Цілком можливо, хто спесивий
В зарозумілості ж своїй,
В тім й красень - геть вже некрасивий,
І нам в собі у тім й з тим бій

Вести і день, і ніч всім треба,
Бо як не ми, - то вона нас,
І на землі тут, й там, на небі
Буде зжирати завжди, й враз

Те все відбудеться і з нами!
Зарозумілість завжди жде,
І тихо йде в нас всіх стежками,
Й приходиться, як ніхто й ніде.

І всі ключі у нас лиш в серці,
Щоб відчинить й заперти те,
Що, де й коли, нам треба й дверці
Що випустить, й впусить, і де

Ми мусим завжди в нім тримати,
У серці власнім, власний ключ.
В нас в серці - Бог наш, Батько й Мати,
Й вінець в нім наш є, є й обруч,

В яким й з яким себе ж сповити
В зарозумілості в нас тій
Ми можем, краще б з тим й не жити,
А краще - ще в тім дати бій

Й перемогти в собі ту ваду,
В якій і злочин, й смертний гріх.
Ми в Вченні Шамбали пораду
Знайдем для всього, з чим успіх

Нас не примусить вже чекати,
Зарозумілість збором з тим.
Нам Вчення всім - як Батько й Мати,
Як в нас воно, і ми вже в нім

І з ним, і в ньому, і для нього
У всіх життях, й у всім підем,
Взявши в тім всім ще й Агні Йогу,
В ній й з нею краще все й знайдем!